

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, lov om individuel boligstøtte og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov). (Øget fleksibilitet for kommunerne til at indhente oplysninger som led i indsatsen mod socialt bedrageri m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 21/4 99. Første behandling 28/4 99. Betænkning 12/5 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven. (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 21/4 99. Første behandling 28/4 99. Betænkning 19/5 99).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

I forbindelse med første behandling af dette lovforslag var der en diskussion om indførelse af et observationsregister, som vi opfatter som noget nyt i forhold til, hvad vi plejer at kunne registrere folk for, og det er baggrunden for, at vi har stillet ændringsforslag om, at det skal udgå. Vi er helt enige i lovforslagets intentioner i øvrigt om at få større sikkerhed for, at penge kradses ind, men det er også et spørgsmål om, hvilke midler man bruger i den forbindelse.

Det, vi i særlig grad er bekymret for, er det princip, som nu indføres, og at man bruger udtrykket, som det står i lovforslaget, at det direkte eller indirekte er konstateret, og taler om, at personer har forsøgt at påføre det offentlige tab. Det er jo svært at bevise den slags ting, og det er det, der gør, at vi er bekymret for, at det kan bruges i andre tilfælde, ikke umiddelbart naturligvis, men at man skal sige: Jamen nu har vi jo lavet det, så kan vi vel også lave det et andet sted.

Vi har konstateret, at skatteministeren har udtrykt en række ting, som er gengivet i betænkningen, og det gør jo da i hvert fald, at der er nogle principper, der er et værn i den her forbindelse, men det ændrer ikke ved, at vi godt vil opretholde vores ændringsforslag.

Jeg forventer så også, at hvis Venstre og De Konservative stemmer vores ændringsforslag ned, bliver vi fri for at høre på en række ting om, at nu er det galt med retssikkerheden for de stakkels skatteborgere, for nu stemmer man altså for den paragraf, går jeg ud fra, som er i lovforslaget. Så regner jeg med, at Venstre og De Konservative – det er specielt Venstre og Venstres retspolitiske ordfører, der altid taler om retssikkerhed – så lader være med at have det dobbeltsyn, at man siger ét ude i landet og gør noget andet, når vi er i Folketinget.

Vi opretholder altså ændringsforslaget, men kvitterer gerne for, at skatteministeren har præciseret, hvad registret skal bruges til.

Kristian Jensen (V):

Under førstebehandlingen havde Venstre en lang række bemærkninger om netop det register, som hr. Aage Frandsen også omtalte før, og i den forbindelse er vi meget glade for den tilkendegivelse, som skatteministeren har givet over for udvalget, en tilkendegivelse, som netop går ind og opklarer en masse af de usikker-

hedspunkter, der var i forbindelse med det her register.

Vi føler, det er nødvendigt at få styr på en lang række af de personer, som gentagne gange har påført det danske skattevæsen en lang række tab, og derfor synes vi, det er rimeligt, at der bliver holdt øje med dem. Derfor er vi glade for, at det med de meget, meget præcise formuleringer, som skatteministeren har givet udtryk for, er muligt at oprette et sådant register uden at træde borgernes retssikkerhed over tærerne.

Vi synes, det er utrolig vigtigt, at der i det, som skatteministeren har givet til kende, ikke er udtalelser om indirekte konstateringer. Vi føler, at det er utrolig vigtigt, at der i det, skatteministeren har tilkendegivet, er en udtømmende liste af tilfælde, der kan medføre registrering i registret, og vi finder det utrolig vigtigt, at det nu er sagt, at der skal foreligge en dom eller en endelig administrativ afgørelse. Med disse tilkendegivelser føler vi, at borgernes retssikkerhed er sikret.

I øvrigt kan jeg kun bemærke til hr. Aage Frandsen, at hvorvidt Venstre fortsat vil koncentrere sig og bekymre sig om skatteydernes retssikkerhed, er et forhold, som Venstre nok skal tage sig af, og det vil vi selvfølgelig forbeholde os ret til.

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil gerne anerkende hr. Aage Frandsens indsats på skatteområdet her i Folketinget og i Skatteudvalget. Jeg har med glæde konstateret, at der ofte er en vis enighed mellem Det Konservative Folkeparti og SF, og det giver jo da visse parlamentariske muligheder, som vi med glæde vil se frem til at benytte os af i den kommende samling.

Jeg kan også godt se, at SF og hr. Frandsen har en god sag her, for ved førstebehandlingen var Det Konservative Folkeparti meget tøvende over for dette register. Det er vi stadig væk, men sagen er den, at jeg synes, vi har haft nogle gode kontakter med skatteministeren og Skatteministeriet. Vi har haft en del møder om sagen, og vi lægger meget, meget vægt på de tilkendegivelser, som skatteministeren er kommet med i betænkningen.

Vi synes, at de er stærke, vi synes, de er bindende, og vi lægger vægt på de positive tilkendegivelser om, hvornår en registrering kan finde sted.

Det var det, vore forhandlinger gik ud på at sikre, at man ikke bare kunne blive sat ind, for-

di en eller anden embedsmand havde lyst til at sætte én i register.

Det synes jeg vi har fået opfyldt, og derfor støtter vi lovforslaget fuldt og helt og kan ikke stemme for SF's ændringsforslag, men jeg erkender, at det var en god sag.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten mener, at en form for registrering, som er foreslået her, er helt afgørende for at kunne stoppe den form for økonomisk kriminalitet, som selskabstømmerne var udtryk for, som de, der i dag kører med momskaruseller, er udtryk for, som shopper rundt fra kommune til kommune, fra myndighed til myndighed og gang på gang gentager det samme nummer, uden at de bliver stoppet, i hvert fald ikke bliver stoppet, før det er alt for sent og pengene er forsvundet. Det støtter vi, det er klart, og det har været det grundlæggende i hele debatten om det her register.

Der er nogle retssikkerhedsmæssige problemer forbundet med at oprette et sådant. I dag er man nået til, at der skal være en klar begrundelse i en dom eller en endelig administrativ afgørelse, at der skal være tale om et forhold, der mindst omfatter 50.000 kr., altså storsvindlere, og at den pågældende bliver underrettet om registreringen og derfor kan protestere og få den omgjort, hvis det er sådan, at man må sige, at det er en urimelig registrering.

Med de ting vil jeg sige, at der absolut er taget højde for det retssikkerhedsmæssige i forslaget, og derfor må jeg sige, at jeg sådan set synes, at SF med opretholdelse af sit ændringsforslag er lidt for hjælpsom over for nogle af dem, der snyder samfundet for ganske mange penge.

Kim Behnke (FP):

Debatten her under andenbehandlingen handler med rette om det ændringsforslag, som er stillet af SF, og som bl.a. Fremskridtspartiet har tiltrådt.

Det må dog ikke overskygge selve forslagens hovedformål, nemlig at give told- og skattemyndighederne en indgrebsmulighed, en mulighed for at gå ind uden retskendelse på privat ejendom, en indgrebsmulighed, som man fra skatteministerens og regeringens side ønsker at indføre under en charmerende overskrift, der hedder, at vi skal have indgreb mod sort arbejde og socialt bedrageri. Det er jo svært, i hvert fald når folk er ædru, at få nogen til at være modstander af, at man skal begrænse det sorte

arbejde og det sociale bedrageri, og derfor lykkes det for regeringen sådan at få fedtet Folketinget ind i at give nogle flere bemyndigelser til Told og Skat.

Folketingets Skatteudvalg gjorde sig så den ulejlighed, at vi havde et møde med en række retslærde for at høre deres vurdering. Jeg skal ikke citere de pågældende, for det har de ikke givet tilladelse til, men blot gøre opmærksom på, at en af de gennemgående problemstillinger, som blev formuleret, var, at når told- og skattemyndighederne går ind, findes der ikke et fast regelsæt for, hvordan de skal opføre sig. Der findes ingen afgrænsning af, hvornår man går fra at have oplysningspligt som skatteborger til lige pludselig, fem minutter efter, at få at vide, at i øvrigt er de oplysninger, man afgiver, nogle, man efterfølgende kan gå hen og blive straffet for. Derfor er det nødvendigt, at der sker en afgrænsning.

Så har vi det ændringsforslag, som betyder, at SF har set, at det er nødvendigt at få sat en stopper for det her, for ét er, at man altså får muligheden for at gå ind uden retskendelse, men noget andet er, at man også skal have en mulighed for at registrere folk. Selv om ministeren så her i en række pinde har opført, hvilke betingelser der skal gøre sig gældende, er det alt for svagt, når det kun sker i form af en betænkning.

Dér er jeg så tilbage hos de retslærde igen. Deres anbefaling var nemlig, at man ikke lader sig nøje med at skrive et par florumvundne sætninger i en betænkning, men at man stiller det krav til skatteministeren, at det enten sker i form af lovbestemmelse eller i form af lovbekendtgørelse eller, som absolut minimum, som en vejledning. Det, at der i denne her betænkning blot bliver nævnt nogle pinde, har meget svag retslydighed den dag, der er en borger, der føler sin retssikkerhed krænket i forbindelse med en skattesag.

Derfor kan vi fra Fremskridtspartiets side ikke acceptere, at man opretter det her register. Vi er overbevist om, at der vil blive sager, hvor det her register bliver misbrugt. Vi har tidligere haft debatterne her i salen, hvor man var i den situation, at Told og Skat reagerede på baggrund af anonyme tips. Når en nabo bliver misundelig over, at en genbo får opført en carport, ja, så ringer man ned til Told og Skat og siger: I må vist hellere lige kigge lidt på

Pedersens selvangivelse, for hvordan har han råd til pludselig at opføre en carport?

Den slags foregår i det moderne samfund, og hvis disse medarbejdere så skal opføre disse borgere i dette register, ja, så hører alting op. At de allerede i dag misbruger de oplysninger til at foretage ekstraordinær sagsbehandling, ekstraordinær ligning af folks selvangivelser, er efter vores mening i sig selv ubehageligt nok, men når man nu får hjemmel til at oprette et register, vil man for alvor kunne misbruge de oplysninger.

Derfor er det betækningsbidrag, som specielt Venstre og De Konservative nu hænger deres hat på, alt, alt for svagt, og både Venstres og De Konservatives ordfører ville ved at konsultere retslærde kunne blive belært om, at en betænkning afgivet af et Skatteudvalg med nogle florumvundne formuleringer fra en skatteminister intet er værd den dag, der er en skatteborger, som sidder i byretten eller i Landsskatte retten med en konkret sag. Så kræves det, at der er en lovbestemmelse, eller i det mindste, at der er en lovbekendtgørelse eller en ministeriel vejledning. Derfor må jeg sige, at det skuffer os, at Venstre og De Konservative lader sig spise af med de her formuleringer.

Vi støtter fuldt ud det ændringsforslag, der ligger fra SF, og det burde Venstre og De Konservative også gøre, når man blader tilbage og ser, hvilke taler der blev holdt ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt slå fast her, at spørgsmålet om registre naturligvis optager os alle sammen. Derfor har der også været ført mange forhandlinger for at sikre, at det register, der nu kan oprettes her, også får et indhold, så vi kan se et tilfredsstillende resultat.

Jeg synes godt, jeg vil slå fast, at det her drejer sig om at skabe et modspil til selskabstømmere, konkursryttere, udbydere af skattearrangementer og lignende større skatteuddragere. At få disse registreret synes jeg faktisk er rimeligt. Med de afgrænsninger, der ligger i betækningsbidraget, havde jeg gerne set, at SF også havde tilsluttet sig dette, når man ser, hvad formålet er. Jeg forstår måske bedre, at Fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig betækningsbidraget med de folk, det her drejer sig om.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal blot takke ministeren for både lovforslaget og den – og det er det, jeg vil tage frem nu – konstruktive måde, som ministeren ledede de drøftelser på, der førte frem til det fyldige betækningsbidrag, som jeg synes er et klar-gørende element til et i øvrigt godt lovforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt takke partierne bag det her lovforslag for en konstruktiv måde at få afklaret udestående spørgsmål på. Jeg er med de holdninger, jeg kender hos hr. Aage Frandsen, forundret over SF's holdning i den her sag, for når hr. Aage Frandsen gør det her forslag til et retssikkerhedsproblem, er det i hvert fald en anden opfattelse af retssikkerhed end den, jeg har. Ved at stemme for SF's forslag i den her sag kan man kun beskytte den uærliges urimelige krav på retssikkerhed for ikke at blive opdaget.

Det er jeg med mit kendskab til hr. Aage Frandsens og SF's holdninger i øvrigt fuldstændig sikker på ikke er det, der er indgangen til det her. Men hvis man prøver at se på den præcisering, der ligger i betænkningen, og sammenholder det med lovforslaget, er der bortset fra en lang række præcise bemærkninger om, hvornår den her registrering overhovedet kan foretages, både en positiv formulering og en negativ formulering.

Den positive formulering er, at formålet med forslaget er at skabe et modspil til selskabstømere, konkursryttere, udbydere af skattearrangementer og lignende større skatteuddragere. Og senere i betænkningen står der:

»Det ligger således uden for intentionerne med forslaget, at der kan foretages registrering alene på grundlag af en almindelig skattesag.«

Det er også et svar til hr. Kim Behnke.

Derudover er det præciseret endnu stærkere, at registrering kun kan forekomme på et objektivt grundlag. Vi har præciseret så meget som overhovedet gør, hvad det objektive grundlag er, og vi fastholder, at hvis der sker en registrering, skal den pågældende, der bliver registreret, samtidig underrettes og underrettes om grundlaget, hvorpå registreringen foretages, med mulighed for at klage.

Derfor mener jeg, vi både meget præcist har varetaget de retssikkerhedsmæssige hensyn, som jeg selv er meget optaget af også bliver varetaget i den her sammenhæng, og samtidig også sikret, at vi får et bedre redskab til at gribe ind over for dem, der pendler rundt i systemet

med det ene formål at unddrage sig at betale på lige fod med andre borgere.

Derfor skal jeg endnu en gang takke det brede flertal for, at vi på det her veloplyste, præcise grundlag kan gennemføre lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil da gerne kvittere over for skatteministeren, at for det første var intentionen med hele lovgivningen fornuftig. For det andet er der også sket noget i den her forbindelse. Der er overhovedet ikke tvivl om det, for den del af det var altså ikke godt nok.

Nu er det sådan, at hverken skatteministeren eller jeg er jurist, men det kan jo i og for sig være godt nok alligevel, for vi er begge i besiddelse af sund fornuft, så jeg vil godt spørge: I bemærkningerne står der både det dér med, at man har påført og forsøgt at påføre, og at man direkte eller indirekte har konstateret, og nu har man en liste her, hvor man henviser til, at der kan være tale om registrering i sådanne tilfælde og nogle, der kan sidestilles hermed. Betyder det, at denne liste ophæver de ting, der står i bemærkningerne?

Nu er det et problem med ministeren og mig, at ingen af os er jurist. Det er også muligt, at vi skal tage det i forbindelse med udvalgsbehandlingen for at være helt sikker på, hvad det betyder. Hvor meget fjerner det, der står i betænkningen, i forhold til det, der står i bemærkningerne? Jeg er ikke uenig i, at de mennesker, man opregner her, skal knaldes, en række af dem, og de kan også godt komme med. Men det er et spørgsmål om det dér med »forsøgt at påføre«. Er det der stadig væk, eller er det der ikke?

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det var jo ikke mindst den diskussion, som nogle mente skabte en uklarhed om lovforslaget og tilknyttede bemærkninger, der nødvendiggjorde, at partierne, der står bag det her lovforslag, er meget præcise i betænkningen.

Derfor er det ikke sådan, at det, om jeg så må sige, fjerner bemærkningerne, men det præciserer de bemærkninger: at kun i de situationer, der opridses her, kan en registrering finde sted, og jeg får med den tilkendegivelse gjort klart, at der vil blive administreret præcist efter disse regler. For det andet: Med understregningen fra partierne bag det her lovforslag af, at det har været af afgørende betydning for partierne, lig-

ger der en fuldstændig utvetydig binding med hensyn til, at det er inden for disse rammer, at denne bestemmelse skal administreres fremover.

Med den klargøring kunne jeg godt håbe på, at hr. Aage Frandsen og SF med den holdning, man normalt tilkendegiver på det her område, ville være med til at bringe det her forslag igenem, for jeg er overbevist om, at med de intentioner, vi har, og inden for de rammer, vi nu har fået præcist klargjort i betænkningen, kan der ikke være nogen reel uenighed os imellem om det her forslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Skatteministeren har stadig væk ikke svaret Folketinget på, hvorfor disse regler om, hvornår man kan foretage registrering, skal reguleres i en betænkning.

Ministeren går herop i anden omgang og siger, at ministeren vil sørge for, at sådan bliver der administreret. Hvorfor må det ikke stå i selve lovteksten, sådan at skatteborgerne har noget at støtte deres ret på ud over en betænkning afgivet af et flertal i Skatteudvalget?

Man plejer ikke at holde sig tilbage, når man går ind og skal være nok så detaljeret i forhold til skattelovgivningen, så ministeren må være i stand til at forklare Folketinget, hvorfor det her ikke må stå i selve lovteksten. Hvorfor må det ikke stå i en lovebekendtgørelse? Hvorfor må det kun stå i en betænkning?

Min mistanke er, at det er, fordi man ikke ønsker, at det skal have så stærk en retsvirkning, som det har, når det står i en lovparagraf.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 19 stemte for, 78 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Anden behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, arbejdsmarkedsfundsloven, toldloven og en række afgiftslove. (Myndighedens adgang til privat ejendom uden retskendelse m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 29/10 98. Første behandling 12/11 98. Betænkning 19/5 99).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Det er en rigtig, rigtig dårlig dag for de danske skatteydere med de forslag, der i dag er til anden behandling.

Sagen er den, at den hjemmel, som skatteministeren nu med lovforslag nr. L 73 beder om, sammen med det forslag, vi netop har behandlet, viser, at skatteborgernes retssikkerhed bliver stærkt forringet, når de to lovforslag bliver sammenholdt, og når de bliver vedtaget.

Under Folketingets arbejde med lovforslag nr. L 73 er det, som jeg nævnte under det tidligere forslag, sådan, at Folketinget inviterede en række retslærde til at diskutere spørgsmålet om retssikkerheden. Og uden at citere dem kan jeg fortælle, at det, der var deres konklusion, er, at hvis man overhovedet skal tale om, at borgerne har en retssikkerhed, så må det være sådan, at borgerne kender det regelsæt, der gør sig gældende.

Se, når en politibetjent bevæger sig ud og skal anholde en kriminel – det kan være en, der har slået ihjel, det kan være en, der har handlet med narkotika, ja, det kan såmænd bare være en, der har overtrådt hastighedsbegrænsninger-